

men etter lagmannens rettsbeløring får jo alle disposisjoner
 xxx rettskraft - da det forhold at det først ble stadfestet
 beslag i fruens aktiva i mars 1947 - fikk tilbakevirkende kraft
 og omfattet da et legalisert forhold av auksjonssalget i sept 46.
 Merkelig - tenk på bare mistanken !!!

~~xxxxxxxxxxxx~~ Hadde lagmannen kommet med en korrekt rettsbeløring
 måtte jeg sikkert også vært frifunnet på dette punkt, men som lagmannen
 sa, lagretten må følge min rettsbeløring når det gjelder jussen.
 (fru Ø. H. ble også merkelig nok frifunnet for
 omtrent de samme uttrykk som jeg har brukt - ja sterkere.)
 Men det merkeligste er at jeg ble dømt for å ha skrevet :

"Han såkalte bebestyrer nektet å gi ham i lang tid penger
 til underhold.

"Han ble sogar nektet bidrag til kjøp av legemidler."

Lagmannen sa i sin rettsbeløring at det ikke var noen nekteles, men
 bare en "innstil ling" av utbetaling av bidrag. MEN - i neste ånde-
 drett sa han, at grunnen for "innstillingen" var at Hildisch hadde
 flyttet inn i hovedbygningen da han kom ut fra Kurbadet sommeren 1949.

Sommeren 1948 hadde han bodd i Fiskerhytta, men adkomsten dit var
 vanskelig for en syk olding. Sommeren 1948 bodde der kun en snekker
 i hovedbygningen.

En ser således at det rett og slett var en hevnaakt at Hildisch ikke
 fikk bidrag, og det fikk han først da adv. Heuch Bugge (etter min
 innstendige anmodning) skrev til Mellbye og ba ham yte bidrag (høsten
 -septbr 1949). Det samme hadde dr. Heimbech og adv. Olafsen gjort
 omtrent samtidig. Da fant Mellbye at han ikke lenger kunne holde
 bidraget tilbake, og så fikk han utbetalt på en gang kr 1000 for 5 mdr.

Men det bidrag som Heuch Bugge, Olafsen, Dr. Hanheide og fru Forrech
 hadde sagt var nødvendig kr 450 fikk han ikke. I medisinen brukte han
 etter lærens oppgave ca kr 125 pr må alene. Selv de kr 750,00 som
 sto igjen på en tilf. bevilgning - holdt Hildisch tilbake.

Jeg fremla jo skriftlig (original) brev fra Helsesrådet (sosialdep.)
 at departementet kun kunne bevilge penge til medisiner til folk som kunne
 bli arbeidsføre - og IKKE til en syk olding på 82 år. Ja - slik sto det

I sin rettsbeløring sa Lagmannen at Mellbye aldri hadde nektet penge til
 medisiner. Det har heller ikke jeg sagt i "8 Mai". Der står: "Han ble
 sogar nektet bidrag til kjøp av medisiner."

Jeg ble dømt for følgende punkter - vel antagelig fordi lagmannens rettsbelæring vel ikke kan sies å ha vært korrekt :

1) at Hildisch fikk spark i skrittet på Køller gt 19.

a) Konfrontasjonen mellom Trygve Gran og Kaare Olsen (bokseren) ble forhindret

b) I sin rettsbelæring sa lagmannen at overlege Leikvam som vitne hadde sagt at han anså det lite sannsynlig at Hildisch var blitt sparket i Køller gt 19.

Da jeg forela Leikvam dette sa han straks :

"Tvertimot - jeg anser det meget sannsynlig"

Dette underrettet jeg lagmannen ~~xxxxxxx~~ i et brev som ble vedlagt protokollen. Det ville bare tatt lagmannen noen minutter - over telefonen - og få bekreftet at han hadde misforstått Leikvam, men det gjorde han ikke. Heller ikke beriktiget han sin rettsbelæring overfor lagretten

2) I sin rettsbelæring sa lagmannen, at det hadde vært en "AVTALE" mellom Mellbye (Nergaard) og fru Forbech at hun skulle møte opp hos Blomkvist for å plukke ut det hun mente var særeiets eiendele.

Jeg gjorde lagmannen skriftlig oppmerksom på (før lagretten trakk seg tilbake) at der ikke var noen avtale. I Mellbyes brev til Hauch Bugge sto det kun : at han hadde gitt fru Forbech beskjed om å møte.

Men da fru Forbech hadde nedlagt protest mot salget - og da hun ikke fikk den listen som var oppsatt i 1922 fra Mellbye, hvorfra hun bestemt kunne skjelve hva der var særeiets eiendele mente hun at hun intet hadde å gjøre hos Blomkvist. Listen kjendte ikke Nergaard noe til så, han - men den kom senere tilrette/

3) I sin rettsbelæring sa lagmannen for å rettferdige gjøre salg av villa og innbo følgende (etter min mening tåpelige juss) :

"Det er riktig at tilsyn og beslag skal stadfæstes av retten, men spørsmålet er om denne formelle feil har noen reel betydning.

Jeg anser det ikke tvilsomt at en slik stadfestelse som selv om der kommer etterpå har tilbakevirken a kraft slik at tilsynet og de disposisjoner som var truffet derved ble legalisert."

og så videre :

"~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ..at når fru Hildisch hadde vært under forfølgning for landssvik var der formell adgang til å selge hennes eiendele og at der forslå rimelig grunn til MISTANKE om at fru Hildisch hadde vært medlem av Nasjonal Samling og da forelå der hjemmel for de trufne disposisjoner."

Jeg ble frifunnet for å ha sagt at fru H. ikke var medlem, men er dømt for å ha skrevet : "Hans villa på D. vn ble solgt og revet ned og det ble bygd nye hus på tomten." (Alt er jo sant)

"Hans verdifulle innbo ble delvis stjålet og solgt"

"Døden ble fremkaldet eller endog direkte forårsaket av den barbariske behandling han leiemlig og åsykkisk ble utsatt for av den norske rettsstat." (Dette er flere

leger bekreftet er riktig.

Hildisch

Da Hildischfamilien var fjernet fra Drammensveien 61 med 14 monterte rum, fulle av kostbart innbø og store kunstskat tjenerbolig, stall og garasje som var fru Hildisch særeie, ifølge bombesikker, tinglyst ektepak fra lange før den annen verdenskrig, var veien blitt fri for det frigjorte Norges nye "rettsmetoder.

Herskapene satte igang:

Saa sikre var man ~~da~~^{na} at Generalkonsul Hildisch og all gammel god norsk lov og rett naa var ute av sagaen at man allerede mai 1945 laget og registrerte et A/S til "kjøp" og bebyggelse av Drammensveien 61. Aksjekapital kr.32.000.- Følgende personer ble anmeldt som styre i dette edle tiltak:

Aksjekapitalen viste sig akkurat aa utgjør 10 % av kjøpesummen 320.000.-kr. - en opplagt underpris. Kjøpet ble foretatt uten noesomhelst samtykke av Hildischfamilien, uten at genralkonsul Hildisch var dømt, hva han aldri ble. Uten off. tvangsauksjon, uten kunngjøring.

En udaad i det dunkle.

D.v.s. I okt.november 1946, mens Hildisch sitter syk og maktesløs i fengsel river "konsortiet" Drammensveien 61 ned og bygger paa tomten 3-tre 5-etasjes aksjegaarder, hvor innskuddene var var kr. 50.000.- og nedover pr. leilighet. Erstatningsdirektoratets tilsyr mann i Hildischboene, og den ansvarlige for dette i Norge eksempelløse slag mot inngrodd rettsbruk, var som tidligere opplyst, HRadv. Gunnar Mellbye, Tollbodgaten 32, Oslo.

Det er sandelig naa paa tide at det offentlige naa setter sig i sving for aa granske hvilket rettsgrunnlag han og Erstatningsdirektoratet mener sig aa staa paa i denne affære. Istedenfor aa granske, arrester og sjikanere ~~den~~^{ans og de} menn som bringer disse selsomme fakta til offentligheten kunnskap, bør man naa etterforske paa kriminalpolitimessig basis de menn og de institusjo

For aa faa "egnede" forvarer for de uttatte justis ofre, ble disse for sikkerhets skyll uttatt av Gjemnefronten, jo "hadde mennene, kjendte mennene". Til overfloed ble landes dommere og lsv.-forsvarere innpisket i den nye juss av den um opadstrebende spesielt utvalgte riksadvokat,

Sven Arntzen:

Her var saken saa tindrende klar ! Ingen juris som for fremtiden vilde drage ande i landet i den salær-mette luft, maatte ikke la sig hindre av gammeldags Skeiestrafferet og haapløse grunnlovsbestemmelser naar det gjaldt aa faa likvidert det antatt aksevenlige forrederkrapyl i nynorske, rettsli former.

Tilsynsmannen i Hildischboene, HRadv Gunnar
Møllbye.